

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/46/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6424010642
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6424010642.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a sudcov A. B. C. a A. D. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn.: 1T/33/2024 zo dňa 12. 03. 2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. 06. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej E. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn.: 1T/33/2024 zo dňa 12. 03. 2025 bola obžalovaná E. F. uznaná vinnou pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 18. 10. 2024 v čase do 15:05 hod. viedla ako vodič osobné motorové vozidlo zn. E. XXX, EČ: G., H. I. H. E. J. E. smerom do centra K. I. H. E. cintoríne, a to pod vplyvom psychotropných látok po predchádzajúcom užití drog „pervitín“ a „marihuana“, pričom následne vykonanou analýzou bola v jej krvi, ktorá jej bola odobratá v čase o 15:58 hod., zistená koncentrácia amfetamínu 31,90 ng/ml, metamfetamínu 679,33 ng/ml a tetrahydrokanabinolu (THC) 2,00 ng/ml, ktoré namerané hodnoty jej objektívne znemožňovali bezpečne a spoľahlivo viesť osobné motorové vozidlo, pričom metamfetamín, jeho metabolit amfetamín a tetrahydrokanabinol (THC) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, zaradené do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 30 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku zahlásila obžalovaná odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to do výroku o treste.

V písomne podanom odvolaní odôvodnenom prostredníctvom svojho obhajcu poukázala na svoje osobné a rodinné pomery, že je osamelá, nevydatá matka, ktorá sa stará sama o výchovu a výživu svojich dvoch maloletých detí vo veku 10 rokov 4 roky. Obe deti má zverené do osobnej starostlivosti. Starší syn je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, vyžaduje každodennú osobnú starostlivosť z jej strany, každodennú rehabilitáciu formou cvičenia a nosenia ortopedických pomôcok. Je mu priznané ťažké zdravotné postihnutie, má operovanú miechu a chodidlo. Všetok svoj voľný čas venuje deťom. Denne vstáva v skorých ranných hodinách a obe deti odprevádza do školy a škôlky. Pracovnú dobu má do 14:00 hod. Po práci vyzdvihne deti zo školského klubu a idú spoločne dvakrát do týždňa na tréningy plávania, ktorému sa venujú obaja synovia. Po príchode domov sa venuje fyzioterapii so starším

synom. Po večeri sa venuje domácnosti a hrá sa s deťmi až do večierky, ktorú majú o deviatej hodine. Po smrti jej otca vykonáva aj kosenie záhrady, lebo zdravotný stav jej matky to neumožňuje. Ide o každodenný opakujúci sa režim. Od doby, kedy absolvovala ústavné protitoxikomanické liečenie sa situácia na strane jej matky podstatne zmenila a vzhľadom na jej aktuálny zdravotný stav a pracovné záväzky nie je schopná zvládnuť starostlivosť o dve maloleté deti v prípade, ak by obžalovaná musela nastúpiť výkon trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti vo výmere 30 mesiacov, tento s pokorou prijíma. Poukázala aj na to, že v pravidelných a určených termínoch navštevuje probačného a mediačného úradníka súdu a všetky testy vykonané na príkaz probačného a mediačného úradníka zamerané na zistenie prítomnosti návykových látok absolvovala s negatívnym výsledkom. Absolvovala tiež ústavnú ochrannú protitoxikomanickú liečbu. A. L. G. D. E. H. M. A. M.. I. H.. Záverom navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám tak, že jej uloží niektorý z alternatívnych trestov podľa § 53, resp. 54 Trestného zákona v spojení s trestom zákazu činnosti vo výmere 30 mesiacov.

K odvolaniu obžalovanej sa prokurátor okresnej prokuratúry nevyjadril.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 23. 05. 2025.

Verejné zasadnutie krajského súdu sa konalo za účasti obžalovanej, obhajcu a prokurátorky krajskej prokuratúry.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí krajského súdu apeloval, aby krajský súd po ľudskej stránke zvážil uloženie alternatívneho trestu obžalovanej, ktorá si uvedomuje, že sa dopustila trestného činu. Uvedené žiada kvôli jej maloletým deťom. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanej trest povinnej práce alebo trest domáceho väzenia. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, tento nenamietal.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, ale vzhľadom na uvedené skutočnosti ponecháva na zváženie súdu uloženie alternatívneho trestu.

Obžalovaná sa na verejnom zasadnutí krajského súdu pridržala konečného návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu, ako aj napadnutého rozsudku krajský súd zistil, že dňa 13. 12. 2024 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom pod sp. zn.: 2Pv 312/24/6613 na Okresný súd Žiar nad Hronom obžalobu na obvinenú E. F. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Na hlavnom pojednávaní, po tom ako bola obžalovaná poučená o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku a po poučení podľa § 275 ods. 5 až 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine resp. nepoprie spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, bude toto vyhlásenie neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, obžalovaná vyhlásila, že sa cíti byť vinnou zo spáchania žalovaného skutku a na všetky položené otázky v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedala „áno“. Okresný súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení, prípadne náhrady škody.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovanej nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovanej právne posúdil ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd pri ukladaní trestu správne vychádzal z ustanovenie § 34 a nasledujúcich Trestného zákona, hodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom u obžalovanej vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť a poukázal aj na prvky represie, individuálnej a generálnej prevencie.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná bola doposiaľ trikrát súdom trestaná. V prvom prípade pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn.: 1T 59/2013 zo dňa 30. 04. 2013 na trest povinnej práce vo výmere 60 hodín, ktorý vykonala 26. 02. 2014. V druhom prípade bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn.: 1T 30/2014 zo dňa 27. 02. 2014 pre drogovú trestnú činnosť, podľa § 172 ods. 1 písm. a), c) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní tri roky do 27. 02. 2017 s probačným dohľadom a obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania návykových látok. Dňa 30. 06. 2017 sa obžalovaná osvedčila a hľadá sa na ňu ako keby nebola odsúdená. V poslednom prípade bola obžalovaná odsúdená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 4T/81/2023 zo dňa 06. 12. 2023, ktorým jej bol uložený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. a) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tri roky do 07. 12. 2026 s probačným dohľadom, spolu s obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania omamných psychotropných látok počas skúšobnej doby, povinnosťou zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, trest prepadnutia veci a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaná dva záznamy, a to v jednom prípade za priestupok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, keď 28. 12. 2018 viedla motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 400 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 2 roky a v druhom prípade za priestupok proti majetku spáchaný dňa 17. 07. 2020.

Z lustrácie M. E. H., že obžalovaná je od apríla 2020 zamestnaná v spoločnosti A., M. M. N. mesačným príjmom 400 eur. Obžalovaná je slobodná a nemajetná.

Krajský súd vo vzťahu k výroku o treste dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, a preto si osvojil dôvody a úvahy, ktorými tieto svoje zistenia a závery rozviedol a vysvetlil.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestov platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody, o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Ustanovenie § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona umožňuje uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere,

ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe.

Krajský súd druh a výmeru trestu štyri mesiace uložený okresným súdom považuje za správny a zákonný, zodpovedajúci nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatela, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd nepochybil ani pri priznaní jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že obžalovaná sa k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala.

Okresný súd zákonne rozhodol aj v otázke zaradenia obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Krajský súd dodáva, že obžalovanej, vzhľadom na jej osobu a možnosť nápravy ako aj doterajší život nebolo možné ukladať alternatívny trest. Je zrejmé, že obžalovaná sa opätovne dopúšťa trestnej činnosti a to prevažne trestnej činnosti súvisiacej s užívaním návykových látok. Pokiaľ ide o spáchanie tohto trestného činu je potrebné uviesť, že obžalovaná sa v súčasnosti nachádza v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia z vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom. Ani hrozba premeny podmiennečného trestu neprimäla obžalovanú, aby žila riadnym životom, pričom nebrala ohľad ani na svoje maloleté deti. Opätovne sa dopustila trestného činu, a to pod vplyvom návykovej látky, v čase plynutia zákazu požívania omamných a psychotropných látok a zároveň po vykonaní ochranného protitoxikomanického liečenia, ktoré vykonávala ústavnou formou. Zároveň je potrebné uviesť, že obžalovanej bol už v minulosti ukladaný alternatívny trest, trest povinnej práce, ktorý obžalovaná vykonala, napriek tomu sa však opätovne dopustila trestnej činnosti, a to trikrát po uvedenom prvom odsúdení. Obžalovaná nevyužila možnosti polepšiť sa ani v priebehu plynutia skúšobnej doby dvoch vyššie uvedených odsúdení a nasmerovať svoj život správnym smerom, predovšetkým kvôli svojim dvom maloletým deťom. Žiadne z doposiaľ vykonaných trestov nemali na obžalovanú dostatočný prevýchovný účinok. Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že na obžalovanú nie je možné pôsobiť iným trestom ako trestom odňatia slobody bez podmiennečného odkladu jeho výkonu.

K námietke obžalovanej ohľadne skutočnosti, že sa počas výkonu trestu nebude mať kto postarať o jej dve deti, krajský súd uvádza, že túto skutočnosť mala obžalovaná zobrať do úvahy predtým ako sa dopustila ďalšej trestnej činnosti v čase plynutia skúšobnej doby. Hoci matka obžalovanej má zdravotné problémy, podľa čestného prehlásenia doloženého k odvolaniu, na druhej strane je však samostatne zárobkovo činnou osobou, a teda pracuje. Nie je imobilná, ani odkázaná na pomoc iných, preto je podľa názoru krajského súdu schopná sa o deti obžalovanej postarať. Krajský súd si uvedomuje, že trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Na druhej strane však nemožno pri opakovanom páchaní trestnej činnosti neustále poukazovať na rodinu, najmä na maloleté deti, na ktoré obžalovaná pri páchaní trestnej činnosti zjavne nemyslela a zakaždým očakávať ukladanie trestov s podmiennečným odkladom, prípadne iných alternatívnych trestov, keď je zrejmé, že takéto tresty v minulosti nápravu obžalovanej nezabezpečili a svoj účel nespĺnili.

Výrok o treste zákazu činnosti rovnako netrpí žiadnymi vadami, jeho uloženie je v súlade so zákonom a jeho výmera je primeraná. Trest zákazu činnosti navyše obžalovaná ani nenamietala.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd nezistiac dôvod na zmenu rozsudku prvostupňového súdu, odvolanie obžalovanej E. F. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.